

Bilag 20.

GROSSERER-SOCIETETES KOMITÉ

Den 17. oktober 1968.

I anledning af de af handelsministeren fremsatte to lovforslag om ændring af avancestoploven og loven om vejledende priser skal komiteen herved på det indstændigste påpege det unyttige, endog økonomisk skadelige i, at disse lovforslag gennemføres.

Der har på intet tidspunkt siden de nugældende loves ikrafttræden været noget behov for sådanne indgreb, idet der i engrosledet i de senere år har været en stadig skærpet konkurrence, der har gjort det umuligt for grossisterne at beregne urimelige priser eller avancer: et stabilt prisniveau havde derfor kunnet påregnes, selvom de to love ikke var blevet gennemført.

Det er komiteens opfattelse, at en lovgivning som denne påfører virksomhederne en meget stor og bekostelig administration, som bliver endnu mere belastende, såfremt en forlængelse vedtages.

Vedrørende de administrative vanskeligheder må især nævnes problemerne med indregning af løn- og huslejestigninger, som ifølge lovens tekst og den administration, Monopoltilsynet har lagt til grund, skal indregnes med en ensartet procent på alle varer. En sådan indregning vil imidlertid være uhyre byrdefuld for de mange virksomheder, der har et stort varesortiment, ofte bestående af 20-30.000 varenumre, især når man tager i betragtning, at de nøjagtige omsætningstal for de enkelte varer ikke på forhånd kendes. Komiteen henstiller derfor, at det overlades til virksomhederne at foretage denne indregning efter et selvstændigt skøn, hvori også må indgå konkurrencemæssige betragtninger.

Komiteens principielle stilling er derfor, at lovforslagene ikke bør fremmes. Skulle der på trods heraf alligevel være politisk flertal for lovenes gennemførelse, anmoder komiteen om, at følgende tages under overvejelse:

A. Avancestoploven.

Vedrørende § 1, stk. 1, skal komiteen pege på, at en fastholden af, at virksomhederne ikke må beregne procentvis højere bruttoavance end før 18. november 1967, vil have til følge, at importørerne ikke vil have det nødvendige incitament til at foretage deres indkøb billigst muligt i udlandet. Desuden vil importørerne som indledningsvis berørt ikke have den tilstrækkelige interesse i at deltage i salg fremstød med midlertidigt lavere priser, tilrettelagt af en udenlandsk leverandør.

Da der har været nogen tvivl om rækkevidden af den nugældende avancestoplovs § 1, stk. 3, henstiller komiteen meget, at man i samme bestemmelse i den nye lov eller i bemærkningerne hertil tydeligt åbner adgang for, at også de lønstigninger kan indregnes, der foretages i virksomheder, som uden at være bundet af de faglige overenskomster følger systemet i disse, jfr. Monopoltilsynets afgørelse af 5. februar 1968.

I denne bestemmelse er også givet hjemmel til at indregne lejeforhøjelser, hvilket komiteen med tilfredshed har bemærket. Dette er et fremskridt i forhold til den nugældende lov, men det virker set fra komiteens synspunkt urimeligt, at der ikke er indført adgang til også at indregne omkostningsstigninger, der er en følge af forhøjelser i offentlige afgifter, såsom post- og teletakster, telefontakster, gas- og el-priser, normaliseringslejen samt ejendomsskatter m. v. Hvad angår ejendomsskatterne forekommer det særligt urimeligt, at disse ikke kan indregnes, idet de erhvervsvirksomheder, der står som ejere af virksomhedens bygninger, bliver ringere stillet end de erhvervsvirksomheder, der bor til leje hos andre, og som fuldt ud kan indregne lejen i deres varepriser, i hvilken leje ejendomsskattestigninger er indregnet.

I bemærkningerne til § 1, stk. 4, nævnes,